

sesvæsen, Vejvæsen og Skattevæsen. Hvad *Skolevæsenet* angaar, da er den Del deraf, som angaar Undervisningen og Lærernes Embedsførelse, vel under Tilsyn af en Skolekommission, i hvilken Sognepræsten er »født« Formand, men de øvrige Medlemmer — hvoraf et skal tages fra Raadets Midte — vælges af Sogneraadet. Tilsynet med Skolebygninger og Materiel udføres af Sogneraadet selv, der som Regel har et staaende Skolendvalg, som vælges i Raadets første Møde. Da Børnenes Opdragelse og Undervisning ligger Kvinderne mindst lige saa meget paa Sinde som Mændene, behøves der ikke mange Ord for at paavise, at den Del af Sogneraadsarbejdet i høj Grad maa have Interesse for Kvinderne.

Ogsaa *Vejvæsenet* er som Regel overgivet et staaende Vejudvalg, som har en ikke uvigtig Opgave i at paase, at Kommunens Veje og Stier holdes i god og forsvarlig Stand, samt i at sørge for Anskaffelsen af Skærver, Grus m. m. m. Om nogen mener, at denne Gren af Sognearbejdet ikke skulde have Interesse for Kvinder saavel som for Mænd, da bedes man blot betænke, at det ikke alene gælder, om Kvinden kan færdes bekvemt paa Vejene, men ogsaa om de Børn, hvis Vel uimodsagt ligger dem paa Hjerte, kommer nogenlunde tørskoede til Skole.

En meget stor Rolle i Sogneraadsarbejdet spiller *Forsørgelsesvæsenet*. Hvor Sognet er delt i Distrikter, paahviler Udbetalingen af Alderdomsunderstøttelse, Syge- og Fattighjælp de enkelte Medlemmer af Sogneraadet, hver for sit Distrikt; disse skal tillige saa vidt muligt undersøge, hvor vidt og i hvilken Grad Ansøgerne er trængende. Selve Tildelingen af Understøttelse sker i det samlede Raad efter Indstilling af vedkommende Sogneraadsmedlem. Det er hævdet saa ofte, i hvor høj Grad Omsorgen for Gamle og Fattige maa ligge Kvinderne paa Hjerte, at jeg sikkert ikke behøver at dvæle ved, hvorvidt Forsørgelsesvæsenet ogsaa har Interesse for Kvinderne.

Skatteligningen staar i Reglen som et Skræmmebillede i Folks Bevidsthed

paa Grund af den megen Tid, den medtager. Det gør den, ganske vist, men da Arbejdet foregaar paa en bestemt Tid af Aaret, i Februar Maaned, saa man, om jeg saa maa sige, kan belave sig paa at have Tid, er den dog ikke saa slem, ogsaa fordi den i Virkeligheden er et interessant Arbejde. Det gælder jo om at faa Skatten paalignet saa retfærdigt som muligt, og derigennem faa de saa højst fornødne »Husholdningspenge«. Alene det Ord er nok til at faa Forstaelsen frem hos Kvinden. Er det ikke det, hun daglig lægger al sit Snille i: at faa Husholdningspengene til at slaa til. Det er netop dette, det gælder om ved den aarlige Budgetbehandling, der foregaar i to paa hinanden følgende Møder efter forudgaaet indgaaende Behandling i Budgetudvalget. Her gælder det at vise den rette Økonomi, saa hvert »Væsen«, hvert Formaals faar, hvad der med Ret og Rimelighed tilkommer det, og hverken mere eller mindre.

Det vilde sikkert aldrig falde nogen Kvinde ind at tvivle paa, at hendes egen Husholdning skulde have Krav paa hendes Interesse, endda i højeste Grad. Naar man betænker, at Hjemmets lille Husholdning i Grunden kun er en Udgave i lille Format af Kommunens store do., saa maa det dobbelt undre, naar man — som det undertiden sker — hører Kvinder udtale den Formodning, at Arbejdet i Sogneraadet umuligt kunde have nogen Interesse for dem. Jo mere jeg selv er kommen ind i det kommunale Arbejde, jo tydeligere er det gaaet op for mig ikke alene, at Kvinder kan egne sig sig til at deltage i dette Arbejde lige saa vel som Mænd, men at alt, hvad der angaar Kommunens Husholdning, angaar Kvinden lige saa fuldt som Manden.

Foreningen af Mænd for Kvindevalgret.

EN saadan Forening blev den 7. Februar stiftet, dels i det Haab ved Foreningens blotte Eksistens at kunne

yde Sagen herhjemme moralsk Støtte, dels og navnlig med det Formaals som en dansk Afdeling af »Men's International Alliance for Woman's Suffrage« at bidrage til Styrkelsen af denne Alliance og derigennem Kvindevalgretsbevægelsen over hele Verden.

Bestyrelsen bestaar af: Professor *Høffding*, Formand, Overretssagfører *Munch-Petersen*, Næstformand og Kasserer, Læge Arenholt, Frederik Bajer, Professor, Dr. juris Bentzon, Landstingsmand Jørgen Berthelsen, Direktør Blem, fhv. Bibliotekar Elberling, Politimester Goll, Højskoleforstander Tormod Jørgensen, Folketingsmand Pastor Laursen, Folketingsmand, Dr. phil. Moltesen, Professor, Dr. phil. Hans Olrik, Maleren Viggo Pedersen, samt Undertegnede som Sekretær. *Viggo Koppel.*

Kvindernes Korstog.

Følgende smukke Prolog blev fremsagt ved en Fest, som afholdtes den 2. Febr. i Kvindevalgretsforeningen for Nykøbing paa Falster.

I Tusind Aar drog Korstog over Jorden, med Ild og Sværd, i Syden og i Norden; Mænd sig rusted', Blod flød over Marken, Præster Guds Fred lyste over Arken, som bares over Hav i Hærtogs Flok og Følge, mens Fjender druknede i Hævnens røde Bølge.

Hvor var Kvinden da?

Der var ingen, der spurgte om Kvinden. Hun havde fristet Adam med Æblet ude i Haven, var derfor en halvvejs fredløs, helt fra Paulus til Paven, der var ingen, der spurgte om Kvinden!

I Østerland sad hun i Harem og delte med »Søstre« Manden, i Vesterland var hun ret ofte, lovligt viet, »den anden«; halvt gik hun i Arv, blev ikke som Voksen myndig, hvad der var Mandens Ret, var for hende ikkun syndig, hun var Slangens Afkom i Mandens Paradis!

Mændene skaffed' sig Ret mod Tyranner, mens Blodet flød, Kvinden vugged' imens den næste Slægt paa sit Skød; men ingen spurgte om hende!